

tionis officium suscipere multatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciem suam in omnem civitatem & locum, quod erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dominus sequitur: quia prædicatio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitaculum Dominus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicierunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum Gloria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatoribus Isaias dicit: Parate viam Domini, rectas facite semitas Dei nostri. Hinc filius Psalmista ait: Iter facite ei, qui ascendit super occasum. Super occasum namque Dominus ascendit: quia undè in passione occubuit, inde maiorem suam gloriam resurgendo manifestavit. Super occasum videlicet ascendit: quia mortem, quam pertulit, resurgendo calcavit. Et ergo, qui ascendit super occasum, iter facimus, cum nos ejus gloriam ves-

tris mentibus prædicamus, ut eas & ipse post veniens, per amoris sui præsentiam illi lætet.

Te Deum laudamus. 17.

COMMUNE.

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona.
Qui me confessus, cum reliquis de Laudibus. xxxij. Psalmus. Dixit Dominus, cum reliquis de Dominica, 133. & loco ultimi, Psalmus. Laudate Dominum omnes Genes. 137.

Capitulum. Jacobi i. b.

Beatùs vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam repromisit Deus diligentibus se. **R.** Deo gratias.

Hymnus.

Deus tuorum militum Sors, & corona, præmium,

Laudes canentes Martyris Absolve nexu criminis. **Hic** nempe mundi gaudia,

Et blanda fraudum pábula Imbíta felle deputans. **P**ervénit ad caelestia.

Penas cucurrit foriter, Et sístulit viriliter, Fundensque pro te sanguinem,

Æterna dona possidet.

Quod hoc precatu supplicii

Te poscimus piissime,

In hoc triumpho Martyris

Dimitte noxam servulus.

Laus

Laus & perennis gloria Patri sit atque Filio, Sancto simul Paraclitico In sempiterna sæcula. Amen.

V. Gloria & honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre & Pontifice.

Oratio.

Infirmi-tatem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis gravat, beati N. Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beati N. Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius; ut ejus natalicia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Presta quesumus omnipotens Deus: ut qui beati N. Martyris tui natalicia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboreremur. Per Dominum nostrum Jesum Christum.

Alia Oratio.
Presta quesumus omnipotens Deus: ut intercedente beato N. Martyre tuo, & a cunctis adversitatibus liberemur in corpore, & a pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dominum.

Ad Manutium, Invitacõ. R egem Martyrum Dominum, * Venite adoremus. **Psalm.** Venite, exultemus. 2. **Hymnus.** Deus tuorum militum. xxij.

In primo Nocturno, Ant. In lege Domini fuit voluntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beatùs vir, qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit: * & in cadestra pestilentie non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * & in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * & omnia quecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impius, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terre.

Ideo non resurgent impius in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quo

Quoniam novit Dominus
viam iustorum: * & iter im-
piorum peribit.

Ant. In lege Domini fuit
voluntas ejus die ac nocte.

Antiphona. Prædicans præ-
ceptum Domini, constitutus
est in monte sancto ejus.

Psalmus 7.

Quare fremuerunt Gen-
tes, * & populi medi-
tati sunt inania?

Asiterunt reges terræ, &
principes convenerunt in
unum: * adversus Dominum;
& adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eor-
um: * & projectamus à
nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in caelis, iri-
debit eos: * & Dominus
subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira
sua, * & in furore suo con-
turbabit eos.

Ego autem constitutus sum
Rex ab eo super Sion mon-
tem sanctum ejus, * prædi-
cans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: *
Filius meus es tu, ego hodie
genui te.

Postula à me, & dabo tibi.
Gentes hereditatem tuam, *
& possessionem tuam terminus
terra.

Reges eos in virga ferrea, *
& tanquam vas liguli con-
fringes eos.

Quoniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine
causa: * dentes peccatorum
contrivisti.

Et nunc reges intelligite, *
erudimini qui iudicatis ter-
ram.

& erite Domino in timore, *
& exultate ei cum tre-
more.

Apprehendite disciplinam,
nequam irascatur Domi-
nus, * & peccatis de via
justa.

Cum exarserit in brevi ira
ejus, * beati omnes, qui
confidunt in eo.

Antiphona. Prædicans præ-
ceptum Domini, constitutus
est in monte sancto ejus.

Antiphona. Voce mea ad
Dominum clamavi, & exau-
divit me de monte sancto
suo.

Psalmus 7.

Domine quid multipli-
cati sunt qui tribulant
me? * multi insurgunt ad-
versum me.

Multi dicunt anime meæ: *
Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Domine suscep-
tor meus es, * gloria mea,
& exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum cla-
mavi: * & exaudivit me de
monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus
sum: * & exurrexi, quia
Dominus suscepit me.

Non timebo nullam populi
circumdantis me: * exurge
Domine, salvum me fac
Deus meus.

Quoniam tu percussisti om-
nes adversantes mihi sine
causa: * dentes peccatorum
contrivisti.

Et nunc reges intelligite, *
erudimini qui iudicatis ter-
ram.

Domini est salus: * & sa-
per populum tuum bene-
dictio tua.

Antiphona. Voce mea ad
Dominum clamavi: & exau-
divit me de monte sancto
suo, * Gloria & honore co-
ronasti eum Domine. R.

Constituisti eum super opera
manuum tuarum. Pater nos-
ter. **Absolutio.** Exaudi Do-
mine. V. Jube domne. **Be-
nedictio.** Benedictione per-
petua.

Lectiones sequentes primi
Nocturni legantur in Festo
Martyris & Pontificis.

In Festo autem Martyris
non Pontificis leguntur quæ
inferius positæ sunt in **Com-
muni plurimorum Marty-
rum. xl.**

De Actibus Apostolorum.
Lectio i. *Cap. 20. d*

A Milito Paulus mittens
Ephesum, vocavit
Majores natu Eccle-
siae. Qui cum venissent ad
eum, & simul essent, dixit
eis: Vos scitis à prima
die, qua ingressus sum in
Asiam, qualiter vobiscum
per omne tempus fuerim,
servicus Domino cum omni
humilitate, & lacrymis,
& tentationibus, quæ mihi
acciderunt ex insidiis Ju-
deorum: quomodo nihil
subtraxerim utilium, quo-
minus annuntiarem vobis,
& docerem vos publice, &
per domos, testificans Judæis

arque Gentilibus in Deum
penitentiam, & fidem in
Dominum nostrum Jesum
Christum. Et nunc ecce allig-
atus ego spiritu, vado in
Jerusalem, quæ in ea ventu-
ra sint mihi, ignorans: nisi
quod Spiritus sanctus per
omnes civitates mihi protes-
tatur, dicens: quoniam vin-
cula, & tribulationes Jeroso-
lymis me manent. Sed nihil
horum vereor: nec facio
animam meam pretiosiores
quam me, dummodo con-
summum cursum meum, &
ministerium verbi, quod ac-
cepi à Domino Jesu, testi-
ficari Evangelium gratiæ Dei.

Iste sanctus pro lege Dei
sui certavit usque ad mor-
tem, & à verbis impiorum
non timuit: * Fundatus
enim erat supra firmam pe-
tram. V. Iste est qui con-
tempnit vitam mundi, &
pervenit ad cælestia regna,
Fundatus. **Benedictio.** Uni-
genitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET nunc, ecce ego scio
quia amplius non vide-
bitis faciem meam vos om-
nes, per quos transivi prædi-
cans regnum Dei. Qua-
propter contendor vos hodi-
erna die, quia mandus
sum à sanguine omnium.
Non enim subterfugi, quo-
minus annuntiarem omne
consilium Dei vobis. Atten-
dite vobis, & universo gregi,

in

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

Pari Antimonalis.

in quo vos Spiritus sanctus
posuit Episcopos regere Ec-
clesiam Dei, quam acquisi-
vit sanguine suo. Ego scio
quoniam intrabunt post dis-
cussionem meam lupi rapa-
ces in vos, non parentes
gregi. Et ex vobis ipsis exir-
gent viri loquentes perversi,
ut abdicant discipulos
nostre se. Propter quod vi-
gilate memoria retinentes:
quoniam per triennium nocte
& die non cessavi, cum
lacrymis monens unumquem-
que vestrum.

Je. Justus germinabit sicut
lilium: * Et florebit in
aeternum ante Dominum.
V. Plantatus in domo Do-
mini, in aëris domus Dei
nostri. Et florebit. **Beatio-**
nis. Spiritus sancti gratia.

Leccio ij.

ET nunc commendo vos
Deo, & verbo gratia ips-
us, qui potens est edificare,
& dare hereditatem in
sanctificatis omnibus. Ar-
gentum & aurum, aut ves-
tem nullus concupivi, sicut
ipsi scitis: quoniam ad ea
que mihi opus erant, & his
qui mecum sunt, ministra-
verunt manus istae. Omnia
ostendi vobis, quoniam sic
laborantes, oportet suscipere
infirmos, ac meminisse verbi
Domini Jesu, quoniam ipse
dixit: Beatus est magis da-
re, quam accipere. Et cum
haec dixisset, positis genibus

suis oravit cum omnibus il-
lis. Magnus autem fletus
factus est omnium: & pro-
cumbentes super collum Pau-
li, osculabantur eum, do-
lentes maxime in verbo quod
dixerat, quoniam amplius
faciem ejus non essent vi-
suri. Et deducebant eum ad
navem.

Je. Iste cognovit justitiam, &
vidit mirabilia magna, &
exoravit Altissimum: * Et
inventus est in numero sanc-
torum. **V.** Iste est qui con-
tempnit vitam mundi, &
pervenit ad caelestia regna.
Et inventus. **Gloria Patri.**
Et.

In secundo Nocturno,
Antiphona. Filii hominum
scitote quia Dominus sanctum
suum mirificavit.

Psalmus 4.

Cum invocarem, exau-
divit me Deus justi-
tiae meae: * in tribu-
latione dilatasti mihi.
Miserere mei, * & exaudi
orationem meam.

Filii hominum usquequod
gravi corde: * ut quid dili-
gitis vanitatem, & quaeritis
mendacium?

Et scitote quoniam mirifica-
vit Dominus sanctum suum:
Dominus exaudivit me, cum
clamavero ad eum.

Trascimini, & nolite pec-
care: * quae dicitis in cor-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini. **82-**

Sacrificate sacrificium justi-
tiae, & sperate in Domino:
Multi dicunt: Quis ostendit
nobis bona?

Signatum est super nos lu-
men vultus tui Domine: *
dedisti letitiam in corde
meo.

A fructu frumenti, vini, &
olei sui: * multiplicati sunt.
In pace in idipsum: * dor-
miam & requiescam.

Quoniam tu Domine singu-
lariter in spe * constituisti
me.

Antiphona. Filii hominum
scitote quia Dominus sanctum
suum mirificavit.

Ant. Scuto bonae voluntatis
 tuae coronasti eum Domine.

Psalmus 5.

Verba mea auribus per-
cipere Domine, * intel-
lige clamorem meum.

Intende voci orationis meae,
Rex meus & Deus meus.

Quoniam ad te orabo: *
Domine mane exaudies vo-
cem meam.

Mane asabo tibi & vide-
bo: * quoniam non Deus
volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te
malignus: * neque perma-
nebit iniqui ante oculos
tuos.

Odisti omnes, qui operan-
tur iniquitatem: * perdes
omnes qui loquuntur men-
dacium.

Virum sanguinum & dolo-
sum abominabitur Domi-

nus: * ego autem in multi-
tudine misericordiae tuae.
Introibo in domum tuam: *
adorabo ad templum sanc-
tum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in justi-
tiae tuae: * propter inimicos
meos dirige in conspectu
tuo viam meam.

Quoniam non est in ore
eorum veritas: * cor eorum
vanum est.

Sepulchrum patens est gut-
tur eorum, lingua illorum dolose
agebant, * judica illos Deus.

Decidant a cogitationibus
suis, secundum multitudi-
nem impietatum eorum ex-
pelle eos, * quoniam irri-
taverunt te Domine.

Et laetentur omnes, qui spe-
rant in te, * in aeternum exul-
tabunt: & habitabis in eis.

Et gloriantur in te omnes,
qui diligunt nomen tuum, *
quoniam tu benedices justo.

Domine, ut scuto bonae vo-
luntatis tuae * coronasti nos.

Antiphona. Scuto bonae vo-
luntatis tuae coronasti eum
Domine.

Ant. In universa terra gloria
& honore coronasti eum.

Psalmus 6.

Domine Dominus nos-
ter, * quam admira-
bile est nomen tuum in uni-
versa terra!

Quoniam elevata est magni-
ficentia tua, * super caelos.

Ex ore infantium & lacten-
tium perficisti laudem prop-

ter inimicos tuos, * ut des-
tuas inimicum & ultorem.
Quoniam vidēbo caelos tuos,
opera digitorum tuorum; *
lunam & stellam, quae tu
fundasti.

Quid est homo, quod me-
mor es ejus? * aut filius
hominis, quoniam visitas
eum?

Ministri eum paulo minis-
ter ab Angelis, gloria & ho-
nore coronasti eum: * &
constituisti eum super opera
manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedi-
bus ejus, * oves & boves
universas: insuper & pec-
cora campi.

Volucres caeli, & pisces
maris, * qui perambulāt
semitas maris.

Domine Dominus noster, *
quā admirabile est nomen
tuum in universa terra!

Añā. In universa terra gloria
& honore coronasti eum.

V. Posuisti Domine super
caput ejus. **R.** Coronam de
lapide pretioso. **Pater nos-
ter.** **Absolutio.** Ipsius pie-
tas. **V.** Jube domne. **Be-
nedictio.** Deus Pater om-
nipotens.

Sermo sancti Augustini
Episcopi.

Sermō 44. de Sanctis.

Lectio iij.

TRiūphālis beati Mär-
tyris **N.** dies hodie no-
bis anniversaria cele-
britate recurrit: cujus glo-

rificationi sicut congregat
Ecclesia, sic ejus proponit
sequēda vestigia. Si enim
compātemur, & conglorifi-
cābimur. In cujus glorioso
agone duo nobis praecipue
consideranda sunt: indurata
videlicet tororis severitas, &
Martyris invicta patientia.
Savaria tororis, ut eam de-
testemur: patientia Märty-
ris, ut eam imitemur. Audi
Psalmistam adversus mali-
tiam increpantem: Noli
annulari in malignantibus:
quoniam tanquam fenenum
velociter arēsent. Quod autem
adversus malignantes pati-
entia exhibēda sit, audi
Apostolum suadentem: Pati-
entia vobis necessaria est,
ut reportetis promissiones.
V. Honestum fecit illum
Dominus, & custodivit eum
ab inimicis, & a seductori-
bus tutavit illum: * Et de-
dit illi claritatem aeternam.
V. Descenditque cum illo
in fossam: & in vinculis
non dereliquit eum. Et de-
dit. **Benedictio.** Christus per-
petuat.

Lectio iv.

Coronata itaque est bea-
ti Martyris patientia,
mācipata est aeternis cruci-
atibus tororis incorrēcta
malitia. Hoc atēdēns in
agone suo gloriosus Christi
athleta, non exhorruit carce-
rem. Ad imitationem capris
sui toleravit probra, sustinuit
iri-

irrisiones, flagella non ti-
muit: & quot ante mortem
pro Christo pertulit suppli-
cia, tot ei de se obtulit
sacrificia. Quod enim pro-
pinante Apostolo biberat,
alte retinebat: Quia non
sunt condigne passiones hu-
jus temporis ad futuram glo-
riam, quae revelabuntur
in nobis. Et quia momenta-
neum hoc & leve nostrae
tribulationis, aeternum glo-
riae pondus operatur in cae-
lis. Hujus promissionis amo-
re a terrenis suspensus, &
pragustata supernae suavita-
tis dulcedine ineffabiliter
affectus, dicebat cum Psal-
mista: Quid mihi est in
caelo, & a te quid volui
super terram? defecit caro
mea, & cor meum: Deus
cordis mei, & pars mea
Deus in aeternum.

V. Desiderium animae ejus
tribusti ei Domine: * Et
voluntate laborum ejus non
fraudasti eum. **V.** Quoniam
praevenerunt eum in benedic-
tionibus dulcedinis: posuisti
in capite ejus coronam
de lapide pretioso. Et vo-
luntate. **Benedictio.** Ignem
sui amoris.

Lectio vj.

Contemplabatur enim
quantum in enigmate
infirmitas humana oculum
mentis in aeternitate figere
potest, quanta sint supernae
civitatis gaudia: & ea enar-

rare non sufficiens, admi-
rādo clamabat: Quid mihi
est in caelo? Quasi diceret:
Excedit vires meas, excedit
facultatem eloquentiae meae,
transcendit capacitatem in-
telligentiae meae illud decus,
illa gloria, illa celestido,
qua nobis a conturbatione
hominum remotis, in abs-
condito faciei suae Jesus
Christus Dominus noster
reformavit corpus humilitatis
nostrae, configuratum
corpore claritatis suae. Hu-
jus perfectae libertatis con-
templatione nullum vitaba-
tur periculum, nullum
horrebat supplicium: &
si milles posset mori,
non vitabat se hanc dig-
ne posse aliqua ratione pro-
mereri.

V. Stola jucunditatis induit
eum Dominus: * Et corō-
nam pulchritudinis posuit su-
per caput ejus. **V.** Cibavit
illum Dominus pane vitae &
intellectus: & aqua sapientiae
salutaris potavit illum.
Et coronam. **Gloria Patri.**
Et coronam.

In tertio Nocturno, **Añā.**
Justus Dominus, & justitiam
dilexit: aequitatem vidit
vultus ejus.

Psalmus 10.

In Domino confido:
quomodo dicitis animae
meae: * Transmigra in
montem sicut passer?

Quoniam ecce peccatores

b 3 in-

intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfectisti destruxerunt: * justus autem quid fecit?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in caelo sedes ejus:

Oculi ejus in pauperem respiciunt: * palpebrae ejus interrogant filios hominum.

Dominus interrogat justum & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.

Fluet super peccatores laqueos: * ignis, & sulphur, & spiritus procellarum pars calicis eorum.

Quoniam justus Dominus & justitias dixit: * aequitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Justus Dominus, & justitiam dixit: aequitatem vidit vultus ejus.

Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dominus quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * & operatur justitiam: qui loquitur veritatem in corde suo, * qui non egit dolium in lingua sua:

Ne fecit proximo suo malum, * & opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu ejus malignus: * timentes autem Dominum glorificat:

Qui iurat proximo suo, & non decipit, * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, & munera super innocentem non accepit:

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Antiphona. Habitabit in tabernaculo tuo, requiescet in monte sancto tuo.

Antiphona. Posuisti Dominus super caput ejus coronam de lapide pretioso.

Psalmus 20.

Domine in virtute tua laetabitur rex: * & super salutarem tuam exultabit vehementer.

Desiderium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntate labiorum ejus non fraudasti eum.

Quoniam praeveneristi eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * & tribuisti ei longitudinem dierum in seculum, & in seculum saeculi.

Magna est gloria ejus in salutari tuo: * gloriam & mag-

nam decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in seculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * & in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos ut cibum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, & devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * & semen eorum a filiis hominum.

Quoniam deciderunt in te mala, * cogitaverunt consilia, quae non poterunt sustinere.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare Domine in virtute tua: * cantabimus & psallimus virtutes tuas.

Antiphona. Posuisti Domine super caput ejus coronam de lapide pretioso. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

Gloriam & magnum decorem impones super eum. Pater noster. Absolutio. A vinculis. Jube domine. Benedictio: Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14. c.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxorem, & filios, & fratres, & sorores, adhuc autem & animam suam, non potest meus esse discipulus. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Pape.

Homilia 17. in Evangelia.

Si consideremus, fratres charissimi, quae & quantae sunt, quae nobis promittuntur in caelis, vilescunt animo omnia quae habentur in terris. Terrae namque substantia superne felicitati comparata, pondus est, non subsidium. Temporalis vita aeternae vitae comparata, mors est potius dicenda, quam vita. Ipse enim quotidianus defensus corruptionis quid est aliud, quam quaedam prolixitas mortis? Quae autem lingua dicere, vel quis intellectus capere sufficit, ita superne civitatis quanta sint gaudia? Angelorum choris interesse, cum beatissimis spiritibus gloriae conditoris assistere, praesentem Dei vultum cernere, incircumscriptam lunam videre, nullo mortis metu affici, incorruptionis perpetuae manere letari?

Lectio ii.

Sed percontari liber, quomodo parentes, & carnaliter propinquos precipimur odisse, qui iubemur & inimicos diligere? Et cerere Veritas de uxore dicit: Quod Deus coniunxit, homo non separet. Et Paulus ait: Viri, diligit uxores vestras, sicut & Christus Ecclesiam. Ecce, discipulus uxorem diligendam prædicat, cum magister dicat: Qui uxorem non odit, non potest meus esse discipulus. Numquid aliud iudex nuntiat, aliud præco clamat? An simul & odisse possimus, & diligere? Sed si vim præcepti perpendimus, utrumque agere per discretionem valemus: ut uxorem, & eos, qui nobis carnis cognatione conjuncti sunt, & quos proximos nominamus, diligamus, & quos adversarios in via Dei patimur, odiendo & fugiundo nesciamus.

Te Deum laudamus. 18. Sequens responsorium dicitur ultimo loco in Festis sex sanctorum Martyrum Pontificum Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, Pontiani, & Eusebii.

R. Dōmine prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * Possuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. **Expressa.** **Benedictio.** Ad societatem.

buis.

bafisti ei longitudinem dierum in sæculum sæculi. Possuisti in capite. **Gloria Patri.** Possuisti in capite.

AD LAUDES.

& per Horas, Antiphona.

Qui me confessus fuerit coram hominibus, confitebor & ego cum coram Patre meo. **Psalmus.** Dominus regnavit, cum reliquis. 18. **Antiphona.** Qui sequitur me, non ambulat in tenebris, sed habebit lumen vite, dicit Dominus. **Antiphona.** Qui mihi ministrat, me sequatur: & ubi ego sum, illic sit & minister meus. **Antiphona.** Si quis mihi ministraverit, honorificabit eum Pater meus, qui est in caelis, dicit Dominus. **Antiphona.** Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & minister meus.

Capitulum. Jacobi 1. b

Beatus vir, qui sustert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vite, quam repromissit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Invidite Martyr, unicum Patris secutus Filium, Vicis triumphas hostibus, Victor fruens Caestibus. **T**ui precatus munere Nostrum ream dilue, Arcens mali contagium, Vitæ repellens tadium.

Soluta sunt jam vincula Tui sacri corporis: Nos solve vinculis sæculi, Dono superni Numinis. **D**eo Patri sit gloria, Ejusque soli Filio, Cum Spiritu Paraclyto, Nunc, & per omne sæculum. Amen.

V. Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Benedictus, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

Pro Martyre & Pontifice.

Oratio.

Infirmiorem nostram respice omnipotens Deus: & quia pondus propriæ actionis gravat, beati **N.** Martyris tui atque Pontificis intercessio gloriosa nos protegat. Per Dominum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beati **N.** Martyris tui atque Pontificis annua solemnitate lætificas: concede propitius, ut ejus natalicia colimus, de ejusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Propterea quæsumus omnipotens Deus: ut qui beati **N.** Martyris tui natalicia colimus, intercessione ejus in tui nominis amore roboramur. Per Dominum.

b j **Alia**

Alia Oratio.

PRæta quæsumus omnipotens Deus: ut intercedente beato N. Martyre tuo, & à cunctis adversitatibus liberemur in corpore, & à pravis cogitationibus mundemur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui sequitur me. **Capitulum.** B. cæus vir. xxxij.

B. breve. Gloria & honore. Coronasti eum Dñm. Gloria & honore. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria & honore. **V.** Posuisti Dñm super caput ejus. **R.** Coronam de lapide pretioso.

Ad Sextam, Antiphona. Qui mihi ministrat.

Capitulum. *Ecll. 15.* Ihavit illum pane vite & intellectus, & aqua sapientiæ salutis potavit illum Dñm Deus noster.

B. breve. Posuisti Dñm. Super caput ejus. Posuisti. Coronam de lapide pretioso. Super. Gloria Patri. Posuisti. Magna est gloria ejus in salutari tuo.

R. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Volo Pat.

Capitulum. *Ecll. 39.*

Justus cor suum tradidit ad vigiliandum diluculo ad Dñm, qui fecit il-

lum, & in conspectu Altissimi deprecabitur.

R. *bt.* Magna est gloria ejus.

***** In salutari tuo. Magna est.

V. Gloriam & magnum decorem impones super eum.

In salutari. Gloria Patri.

Magna est. **V.** Justus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus palmarum multiplicabitur.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me confessus, ut supra.

Psalmus Dixit Dñm. cum reliquis de Laud. xxxij.

Psalmus Dixit Dñm. cum reliquis de Dominica, 133. & loco ultimi, **Psalmus** C redidi. 137. **Capitulum.** B. cæus vir. **Hymnus** Deus tuorum malitum. xxij.

V. Justus ut palma florebit.

R. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.

Alia Lectiones pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositione S. Ambrosii Episcopi in Psalmum centesimum decimum

in octavam.

Lectio iv. Serm. 21.

Princes persecuti sunt me gratis: & à verbis tuis trepidavit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injuste persecutorum tormenta sustineat, qui

ni-

nihil rapuerit, nullum violentus oppresserit, nullus sanguinem fuderit, nullus rorum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, & graviora lætionum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, & non audiat: qui loquatur plena salutis, & impugnetur: ut possit dicere, Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnetur sine crimine, impugnetur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnetur quasi veneficus, qui in nomine Dñm gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

R. Honestum fecit illum Dñm, & custodivit eum ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum. ***** Et dedit illi claritatem æternam.

V. Descenditque cum illo in foveam: & in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Verè frustra impugnetur, qui apud impios & infidos impietatis accessit, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnetur, fortis debet esse & constans. Quomodo ergo subrexit: Et à verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam in-

firmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timeat Dñm omnes sancti ejus: & Beatus vir, qui timet Dñm. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus euit nimis.

R. Desiderium anime ejus tribuisti ei Dñm, ***** Et voluntate laborum ejus non frudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio vi.

Pone ergo Martyrem inter pericula constitutum, cum inde immanitas bestiarum ad incutiendum terrorem infremat, aliunde stridor candentium laminarum, & flamma fornacis ardentis exarsit, ex parte alia personent tractus gravium catenarum, hinc carnifex crucentus assistat: pone, inquam, circumspicientem omnia plena supplicis, deinde cogitantem mandata divina, illum ignem perpetuum, illud sine fine incendium perfidorum, illum penam recrudescentis æritumam: trepidare corde, ne dum præsentis cedat, perpetuis se dedat exitis: perturbari animo, dum futuri judicii rhomphæam illam terribilem quandam conspectus specie contuetur. Nonne ad

hanc trepidationem fiducia viri constantis, equalis in eundem concurret effectum confidentia cupientis æternæ, & divina trepidantis? **S**cola iucunditatis induit eum Dominus: * Et corânam pulchritudinis posuit super caput ejus. * Cibavit illum Dominus pane vite & intellectus: & aqua sapientie salutaris potavit illum. Et corânam. Gloria Patri. Et corânam.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Mattheum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Si quis vult post me venire, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papa.

Homilia 32. in Evangelia.

Quia Dominus ac Redemptor noster novus homo venit in mundum, nova præcepta dedit mundo. Vita æternam nostræ veteri in vitis enurritæ contrarietatem opposuit novitatis suæ. Quid enim verus, quid carnalis homo nôverat, nisi sua retinere, aliena rapere, si posset: concupiscere, si non posset? Sed cælestis medicus singulis quibusque vitis obviantia adhibet medi-

caménta. Nam sicut arte medicinæ calida frigidis, frigida calidis curantur: ita Dominus noster contraria opposuit medicaménta peccatis, ut lubricis continentiam, tenacibus largitatem, iracundis mansuetudinem, elatis præciperet humilitatem.

R. Corôna aurea super caput ejus. * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, & opus fortitudinis. * Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus corônam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii. in i.

Certe cum se sequentibus nova mandata proponeret, dixit: nisi quis renuntiaverit omnibus que possidet, non potest meus esse discipulus. Ac si aperte dicat: Qui per vitam veterem aliena concupiscitis, per novæ conversationis studium & vestra largimini. Quid verò in hac lectione dicat, audiâmus. Qui vult post me venire, abneget semetipsum. Ibi dicitur, ut abnegemus nostra: hic dicitur, ut abnegemus nos. Et fortasse laboriosum non est homini relinquere sua: sed valde laboriosum est relinquere semetipsum. Minus quippe est abnegare quod habet:

val-

valde autem multum est, abnegare quod est.

R. Hic est verè martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrene dignitatis gloriam quæsit, sed ad cælestia regna pervenit. * Iustus dextera Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio ix.

Ad se autem nobis venientibus Dominus præcepit, ut renuntiemus nostris: quia quicumque ad fidei agônem venimus, luctamen contra malignos spiritus sumimus. Nihil autem maligni spiritus in hoc mundo proprium possident: nudi ergo cum nudis luctari debemus. Nam si vestitus quisque cum nudo luctatur, citius ad terram dejicitur, quia habet unde teneatur. Quid enim sunt terrena omnia, nisi quedam corporis indumenta? Qui ergo contra diabolum ad certamen properat, vestimenta abjiciat, ne succumbat. Te Deum laudamus. 17.

COMMUNE

Plurimorum Martyrum

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnes sancti, cum reliquis

de Laudibus. xlvij. Psalm.

Dixit Dominus, cum reli-

quis de Dominica, 133. & loco ultimi, Psalmus Laudate Dominum omnes Genes. 137.

Capitulum. Sap. 3.

Justorum animæ in manu Dei sunt; & non tanget illos tormentum mortis. Visi sunt oculis insipientium mori: illi autem sunt in pace. Hymnus.

Sanctorum meritis inclinata gaudia Pangamus socii, gesta que fortia;

Gliscens fere animus promere canticibus.

Victorum genus optimum:

Hic sunt, quos fatuè mundus abhorrunt;

Hunc fructu vacuum, floribus aridum

Contempserunt nòminis assecla

Jesu Rex bone Cælitum.

Hic pro te furias, atque minas truces

Calcârunt hominum, & savage que verbera;

His cessit lacerans fortiter ungula,

Nec carpsit penetrâlia.

Eduntur gladiis more bidentium;

Non nutrum resonat, non querimonia;

Sed corde impavido mens bene conscia

Conservat patientiam. Quæ vox, quæ poterit lingua retexere,

Quæ